

Орган Часовых Упраўленняў Віленскай абласці і горада Вільна

ВІЛЕНСКАЯ ПРАУДА

№ 19
12 кастрычніка 1939 г.
Чацвер

Совецка-літоўскі дагавор

Совецкая палітыка міра, добрасуседскія адносіны і дружба народаў атрымлівае ўсё новыя поспехі. У Маскве 10 кастрычніка падпісан дагавор аб перадачы Літоўскай рэспубліцы горада Вільна і Віленскай абласці і аб узаемадапамозе паміж Совецкім Саюзам і Літвой.

Гэтым дагаворам з Літвой, як і заключанымі раней дагаворамі з Эстоніяй і Латвіяй, Совецкі Саюз забяспечвае безапаснасць сваіх граніц і ўмацоўвае яшчэ больш сваю абарону.

Совецкі Саюз устрымае пагрозу, існаваўшую для слаба абароненых суседніх з СССР дзяржаў з боку імперыялістычных дзяржаў. Так складваецца жалезны пояс Совецкай абароны на ўсёй Прыбалтыцы, так ствараецца трымаць мір на Усходзе Еўропы.

Народы нашай радзімы з велізарнай заахвочанасцю сустрэнуць заключэнне новага дагавора, умацоўваючага магутнасць Совецкага Саюза, ствараючага новы бар'ер перад усякімі імперыялістычнымі прошыкамі. Народы Совецкага Саюза вітаюць мудрую палітыку свайго ўрада, які сумее сістэмамі дагавораў з суседнімі дзяржавамі захаваць недатыкальнасць і спакой Совецкай краіны.

Ва ўмовах еўрапейскай вайны палітыка міра цвёрда, няўхільна і паслядоўна выводзіць з ваеннай лініі, абмяжыўшы адну за другой, невялікія дзяржавы, якія не змаглі б захаваць уласнымі сіламі сваю недатыкальнасць і незалежнасць, безапаснасць і мірную працу свайго насельніцтва. Заклучэнне Совецка-Літоўскага дагавора у асаблівасці значна павялічвае дагавор з'яўляецца новым і важнейшым звяном у той палітыцы ўмацавання Совецка-Літоўскіх дружэственных сувязей, якую Совецкі Урад праводзіў на працягу амаль 20 год. У дагаворы паміж СССР і Літвой з найбольшай поўнатай выражаны прынцып узаемнай дапамогі двух дружэственных дзяржаў, прынцып сумеснай абароны дзяржаўных граніц Літвы.

Літоўская дзяржава ўзнікла ў няўстойлівай абстаноўцы Версальскага перадазла свята. Буйныя імперыялістычныя дзяржавы кролі Еўропу па свайму праізволю. Літоўскі народ з трудом адстаіваў сваю незалежнасць у няроўнай барацьбе з польскімі захватчыкамі і іх пакаравіцелямі. Совецкі Урад у 1920 годзе першым прызнаў Літоўскую Рэспубліку, працягнуў ёй руку дапамогі. У след за Совецкім Урадам Літву прызналі і іншыя дзяржавы.

Польская ваеншчына ў 1920 годзе азбойнічым спосабам захапіла Вільна, старажытную сталіцу літоўскага народа. Імперыялістычныя краіны блабла-славілі гэты паступак, толькі Совецкі Урад не прызнаваў ніколі, што Вільна стала польскім горадам.

Совецкі народ са спахвваным адносіўся да барацьбы літоўскага народа з польскімі п намі за сваю незалежнасць. У рэдзце дагавораў былі замалованы дружэственныя адносіны паміж СССР і Літвой. У 1926 годзе быў заключан дагавор аб ненападзе. У 1934 годзе ён быў прадоўжан.

Распад нежыццяздольнай польскай дзяржавы стварыў новае становішча. Доблесная Чырвоная Армія вызваліла народы, знаходзіўшыся пад ярмом польскіх драпежнікаў-імперыялістаў, вызваліла ўкраінцаў і беларусаў. Чырвоная Армія прынесла таксама свабоду гораду Вільну, які амаль 20 год назад быў захоплен польскімі генераламі.

Польская дзяржава стварыў новыя становішча. Доблесная Чырвоная Армія вызваліла народы, знаходзіўшыся пад ярмом польскіх драпежнікаў-імперыялістаў, вызваліла ўкраінцаў і беларусаў. Чырвоная Армія прынесла таксама свабоду гораду Вільну, які амаль 20 год назад быў захоплен польскімі генераламі.

СССР і Літва сталі непасрэднымі суседзямі. Паміж імі ўстанаўліваецца дзяржаўная граніца. Разам з новым становішчам паяўляюцца новыя задачы абароны нашай краіны. Зыходзячы з старой дружбы, умацоўваючы яе новымі сувязямі, СССР і Літва вырашылі ўноў узнікнуць пытанні на пачатку узаемнай дапамогі, у поўнай суадпаведнасці з інтарэсамі абедзвух дзяржаў, у інтарэсах іх аароны. Умацоўваючы саўмеснымі ўзброенымі сіламі граніцы Літвы, Совецкі Саюз гэтым самым умацняе абарону Совецкіх граніц.

Прынцып узаемнай дапамогі найбольш поўна выражаецца ў дагаворы паміж Совецкім Саюзам і Літвой.

„Совецкі Саюз і Літоўская Рэспубліка абавязваюцца сумесна ажыццяўляць абарону дзяржаўных граніц Літвы, для чаго Совецкаму Саюзу прадстаўляецца права трымаць ва ўстаноўленых па ўзаемнаму пагадненню пунктах Літоўскай Рэспублікі за свой кошт строга абмежаваную колькасць савецкіх наземных і паветраных узброеных сіл“.

Совецкі Саюз аказвае дапамогу Літве ўзбраеннем і іншымі ваеннымі матэрыяламі.

Горад Вільна і Віленская вобласць перадаецца Совецкім Саюзам Літоўскай Рэспубліцы. Устанаўліваецца граніца паміж СССР і Літвой. Абедзве дзяржавы дапамагаюць адна другой у выпадку нападу або пагрозы нападу на Літву або праз Літву на Совецкі Саюз.

СССР і Літва дагаварваюцца і прымаюць па ўзаемнаму пагадненню меры, неабходныя для абароны абедзвух дзяржаў у выпадку нападу.

СССР і Літва не заключаюць якіх-небудзь саюзаў і не ўдзельнічаюць у коаліцыях, накіраваных супроць адной з дагаварваючыхся старон.

Дагавор ні ў якой меры не закранае суверэнных праў абедзвух дзяржаў, дзяржаўнага ўстройства і эканамічнай і сацыяльнай сістэмы. СССР і Літва не ўмешваюцца ва ўнутраныя справы друг друга.

Такі кароткі змест дагавора, упісваючага новую старонку ў гісторыю дружэственных адносін СССР і Літвы. Прынцып узаемнай дапамогі чырвонай ніткай праходзіць праз яго тэкст. Мы атрымліваем новы сродак для абароны нашай дзяржавы. Літоўскі народ атрымлівае задавальненне сваіх карэнных нацыянальных інтарэсаў. Няхай вучацца народы свята гэтай савецкай палітыцы дружбы і згоды з суседнімі дзяржавамі.

Чаму Совецкаму Ураду ўдаецца мірным, натуральным шляхам вырашаць пытанні знешняй палітыкі, якія ў старой і ў новай гісторыі багата паліты крывёй народаў? Чаму імперыялістычныя краіны імкнуцца рашыць гэтыя пытанні ў бессэнсоўных войнах і ўсё-ж не выашаюць, а прадстаўлялі і прадстаўляюць пагрозу чалавецтву, яго развіццю, яго культуры? Адказ зусім просты — знешняя палітыка краіны сацыялізма ёсць палітыка міра, ёсць палітыка ўстанаўлення добрасуседскіх адносін з усімі дзяржавамі. Дружба народаў ляжыць у аснове Ленінска-Сталінскай палітыкі ўрада СССР.

Праводзячы адкрытую, цвёрдую, мудрую палітыку свайго ўрада, Совецкі Саюз дае ўсім дзяржавам прыклад мірнага вырашэння скаданейшых пытанняў знешняй палітыкі, указвае шляхі ўстанаўлення і ўмацавання дружэственных адносін паміж усімі краінамі.

(Перадавая газеты „Правда“ за 11 кастрычніка 1939 г.).

ДА ЗАКЛЮЧЭННЯ ДАГАВОРА

аб перадачы Літоўскай Рэспубліцы горада Вільна і Віленскай абласці і аб узаемадапамозе паміж Совецкім Саюзам і Літвой

На працягу 3—10 кастрычніка ў Маскве адбыліся перагаворы паміж Народным Камісарам Замежных спраў тав. Молатавым і Міністрам Замежных спраў Літвы п. Урбшыс па пытанню аб заключэнні дагавора аб перадачы Літоўскай Рэспубліцы горада Вільна і Віленскай

обласці і аб узаемадапамозе паміж Совецкім Саюзам і Літвой. У перагаворах удзельнічалі: тт. Сталін, Пацёмкін і павераны ў справах СССР у Літве тав. Пазднякоў, а са стараны Літвы — Намеснік Старшыні Савета Міністраў Літвы Бізаўскас, Камандуючы літоўскай арміяй генерал

Рашкіціс і літоўскі пасланік у Маскве п. Наткевічюс.

Перагаворы закончыліся падпісаннем 10 кастрычніка дагавора аб перадачы Літоўскай Рэспубліцы горада Вільна і Віленскай абласці і аб узаемадапамозе паміж Совецкім Саюзам і Літвой.

ДАГАВОР

аб перадачы Літоўскай Рэспубліцы горада Вільна і Віленскай абласці і аб узаемадапамозе паміж Совецкім Саюзам і Літвой

Прэзідыум Вярхоўнага Савета СССР з аднаго боку і Прэзідэнт Літоўскай Рэспублікі з другога, у мэтах развіцця ўстаноўленых мірным дагаворам ад 12 ліпеня 1920 года дружэственных адносін, аснованых на прызнанні незалежнай дзяржаўнасці і неўмяшання ва ўнутраныя справы другой стараны; прызнаючы, што мірны дагавор аб ненападзе і мірным вырашэнні канфлікту ад 28 верасня 1926 года па ранейшаму з'яўляецца моцнай асновай іх узаемных адносін і абавязальстваў;

перакананыя, што інтарэсам абодвух дагаварваючыхся старон адпавядае вызначэнне дакладных умоў забяспечэння ўзаемнай безапаснасці і справядлівае вырашэнне пытання аб дзяржаўнай прыналежнасці горада Вільна і Віленскай абласці, незаконна адторгнутых Польшай ад Літвы, прызначыў неабходным заключыць паміж сабой ніжэй наступны дагавор аб перадачы Літоўскай Рэспубліцы горада Вільна і Віленскай абласці і аб узаемадапамозе паміж Совецкім Саюзам і Літвой і назначылі для гэтай мэты сваімі упавнаважанымі —

Прэзідыум Вярхоўнага Савета СССР: В. М. Молатава, Старшыню Савета Народных Камісараў і Народнага Камісара Замежных спраў;

Прэзідэнт Літоўскай Рэспублікі: Юзас Урбшыс, Міністра Замежных спраў, —

якія упавнаважваюцца па ўзаемным прад'яўленні сваіх паўнамоцтваў, знойдзеных складзенымі ў належнай форме і належным парадку, згадзіліся аб ніжэй наступным:

Артыкул 1

У мэтах замацавання дружбы паміж СССР і Літвой горад Вільна і Віленская обласць перадаюцца Совецкім Саюзам Літоўскай Рэспубліцы з уключэннем іх у састаў дзяржаўнай тэрыторыі Літвы і ўстанаўленнем граніцы паміж СССР і Літоў-

скай Рэспублікай згодна прыкладзенай карты. Пры чым больш патрабавана гэта граніца будзе апісана ў дадатковым пратаколе.

Артыкул 2.

Совецкі Саюз і Літоўская Рэспубліка абавязваюцца аказваць адзін другому ўсялякую дапамогу ў тым ліку і ваенную ў выпадку нападу або пагрозы нападу на Літву, а таксама ў выпадку нападу або пагрозы нападу праз тэрыторыю Літвы на Совецкі Саюз з боку любой еўрапейскай дзяржавы.

Артыкул 3.

Совецкі Саюз абавязваецца аказваць Літоўскай арміі дапамогу на льготных умовах узбраеннем і іншымі ваеннымі матэрыяламі.

Артыкул 4.

Совецкі Саюз і Літоўская Рэспубліка абавязваюцца сумесна ажыццяўляць абарону дзяржаўных граніц Літвы, для чаго Совецкаму Саюзу прадстаўляецца права трымаць ва ўстаноўленых па ўзаемнаму пагадненню пунктах Літоўскай Рэспублікі за свой кошт строга абмежаваную колькасць савецкіх наземных і паветраных узброеных сіл. Дакладнае месцапрабывання гэтых войск і граніцы, у якіх яны могуць быць размешчаны, іх колькасць у кожным асобным пункце, а таксама ўсе іншыя пытанні, як-та: гаспадарчага, адміністрацыйнага, юрыдычнага характару і іншыя, узнікаючыя ў сувязі з прабываннем Совецкіх узброеных сіл на тэрыторыі Літвы, згодна гэтага дагавора будуць рэгуліравацца асобнымі пагадненнямі.

Неабходныя для гэтай мэты участкі і пабудовы будуць адводзіцца Літоўскім Урадам на правах арэнды па сходнай цане.

Артыкул 5.

У выпадку пагрозы нападу на Літву або на СССР праз тэрыторыю Літвы абедзве дагаварваючыся Стараны неадкладна абмяркуюць стварыўшаеся становішча і прымуць усе меры,

Артыкул 6.

Абедзве дагаварваючыся Стараны абавязваюцца не заключыць якіх-небудзь саюзаў, або ўдзельнічаць у коаліцыях, накіраваных супроць адной з дагаварваючыхся Старон.

Артыкул 7.

Правядзенне у жыццё гэтага дагавора ні ў якой меры не павінна закранаць суверэнных праваў дагаварваючыхся Старон, у прыватнасці іх дзяржаўнага ўстройства, эканамічнай і сацыяльнай сістэмы, ваенных мерапрыемстваў і, наогул, прынцыпа неўмяшання ва ўнутраныя справы.

Месцы прабывання савецкіх наземных і паветраных узброеных сіл (артыкул 4 гэтага дагавора) пры ўсіх акалічнасцях астаюцца састаўной часткай тэрыторыі Літоўскай Рэспублікі.

Артыкул 8.

Тэрмін дзеяння гэтага дагавора ў частцы, якая датычыць абавязальстваў узаемнай дапамогі паміж СССР і Літоўскай Рэспублікай (артыкул 2—7)—15 год, пры чым, калі за год да сканчэння ўказанага тэрміна адна з дагаварваючыхся старон не прызнае неабходным змяніць усталяваныя ў гэтым дагаворы, гэтыя пастановы аўтаматычна захоўваюць сілу яшчэ на 10 наступных год.

Артыкул 9.

Гэты дагавор уступае ў сілу з абменам актаў аб ратыфікацыі. Абмен актаў будзе праведзены на працягу 6 дзён з дня падпісання гэтага дагавора ў горадзе Каўнаса.

Гэты дагавор складзены ў 2-х арыгіналах на рускай і літоўскай мовах у горадзе Маскве, 10 кастрычніка 1939 года.

В. Молатаў.
Ю. Урбшыс.

У К А З

Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР.

Аб узнагароджанні акадэміка Камарова В. Л. ордэнам Леніна.

За выдаючыся навуковую дзейнасць і ў сувязі з славінем 70-годдзя з дня нараджэння узнагародзіць прэзідэнта Акадэміі Навук СССР акадэміка КАМАРОВА Вадзіміра Леанцевіча ордэнам Леніна.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР КАЛІНІН

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР А. ГОРКІН

Москва, К з л. 11 кастрычніка 1939 г.

Растлумачэнне

У Часовыя Упраўленні ўездаў і абласцей Заходняй Беларусі звяртаюцца грамадзяне па пытанню аб тым, ці маюць права ўдзельнічаць у выбарах у Народнае Сабранне бежанцы, якія знаходзяцца на тэрыторыі Заходняй Беларусі. У сувязі з гэтым Камітэт па арганізацыі выбараў у Народнае Сабранне растлумачае, што на аснове артыкулаў 2 і 7 „Парадка арганізацыі выбараў у Народнае Сабранне Заходняй Беларусі“ бежанцы маюць права ўдзельнічаць у выбарах нараве з усімі грамадзянамі.

Камітэт па арганізацыі выбараў у Народнае Сабранне Заходняй Беларусі

Аб'ява

Камітэт па арганізацыі выбараў у Народнае Сабранне Заходняй Беларусі даводзіць да ведама ўсіх выбаршчыкаў Заходняй Беларусі, што Камітэт знаходзіцца ў горадзе Беластоку ў памяшканні Беластоцкага Абласнога Часовага Упраўлення (памышканне быўшага Ваезовства) першы паверх, пакой № 7, тэлефон змутатар Часовага Упраўлення, дабачачны 4; другі паверх, пакой № 15, тэлефон 13-28 і камутатар Часовага Упраўлення дабачачны 23. Усталявана дзяжурства членаў Камітэта.

Камітэт па арганізацыі выбараў у Народнае Сабранне Заходняй Беларусі

СПІС

выбарчых акруг па выбарах ў Народнае Сабранне Заходняй Беларусі

Дзісенскі ўезд (Глыбокае)

- 65. Празарокі з уваходзячымі грамадамі: Ігнапольская, Ульгайская, Янчэўская, Саміцкая, Таржынская, Старынская, Забралская, Юзефоўская, Зарэмбская, Дзініпольская.
- 66. Жабкоўская з уваходзячымі грамадамі: Дзяткоўская, Чарневіцкая, Шахновіцкая, Цёмшанская, Свядоўская, Гарыцкая, Кагалеўская, Спішынская.
- 67. Птульская з уваходзячымі грамадамі: Птульская, Ямпольская, Юстынаўская, Шостская, Перадворская, Чэстаўлянская, Ялоўская, Перкаўлянская, Старацельская.
- 68. Ліхабалотская з уваходзячымі грамадамі: Багданаўская, Верхнянская, Валынская, Гератунская, Хоцькаўская, Шаробойская, Квачэўская, частка Лоўчаўскай і Квалейчынскай.
- 69. Прыпернянская з уваходзячымі грамадамі: Зерноўская, Альховіцкая, Лабзёўская, Славовіцкая, Саракоўская, Коналеўшынская, Жуккоўская, Шыпоўская.
- 70. Пліокская з уваходзячымі грамадамі: Удзельская, Сяпериноўская, Юльянаўская, Валожская, частка Кошталенаўкі, Багданаўская, Петроская, Озерэцкая, Шубніцкая, Шунеўская.
- 71. Міхайлоўская з уваходзячымі грамадамі: Беразвінаўская, Архавская, Маставіцкая, Жабінская, Гвоздаўская, Абрэб-Ластавіцкая, Падгійская, частка Шубніцкай і Азярэцкай.
- 72. Нонашаркоўшчынская з уваходзячымі грамадамі: Антоўская, Балкалоўская, Іванская, Юльянаўская, Каралінаўская, Шаркаўская, Ралзюквецкая.
- 73. Шаркаўская з уваходзячымі грамадамі: Краснагорская, Горская, Пальская, Галіноўская, Голоўская, Якубоўская, Лонская, Мікалаеўская, Астраўлянская, Себасцянаўская, Станіславаўская.
- 74. Лужская з уваходзячымі грамадамі: Лужская, Крыўская, Улінаўская, Запольская, Дугаўская, Варонаўская, Лапушкай.
- 75. Парэчанская з уваходзячымі грамадамі: Ухчынская, Парэчская, Заблоцкая, Васілеўская, Лучайская, Ізабеліцкая, Падорская, Ганчарская.
- 76. Порплішчанская з уваходзячымі грамадамі: Казлянская, Воуганская, Хайліская, Грабудская, Яцкоўская, Прушынская, Порпліская, Раўская.
- 77. Слабодская з уваходзячымі грамадамі: Верамейская, Крулеўская, Бабічаўская, Замошанская, Ліпаўская, Слабодская, Грабудская.
- 78. Германовіцкая з уваходзячымі грамадамі: Германовіцкая, Саверынаўская, Новасельская, Новопольская, Пашкоўская, Падольская, Чпушнікоўская, Велянская.
- 79. Краснагорская з уваходзячымі грамадамі: Стараворская, Яноўская, Пальнаўская, Юзефаўская, Краснагорская, Людвіноўская, Сініцкая, Стоцкая.
- 80. Докшыцкая — Докшыцы

- з уваходзячымі грамадамі: Лауцы, Палонкі, Блонь, (маёнтак Докшыцы) в. Загараны.
- 81. Докшыцкая з уваходзячымі грамадамі: Крывічане, Янкі Охаўская, Гнезділава, Касцюкі, частка Докшыцкай, Лапушкай, Барсуцкай.
- 82. Тумілавіцкая з уваходзячымі грамадамі: Трасцяніцкая, Рэчныя, Стараселье, Неспераўшына, Валзіна, Туміловічы, Шургуны, Комаўск.
- 83. Залессе з уваходзячымі грамадамі: Залесская, Бушаўская, Палавіцкая, Капыльская, Сасноўская, Антанінаўская, Дзмітраўская, Кісароўская.
- 84. Узрэцкая з уваходзячымі грамадамі: Узрэцкая, Загорская, Горэцкая, Новадворская, Рудніцкая, Чэранская.
- 85. Мікалаеўская з уваходзячымі грамадамі: Мікалаеўская, Баранчуцкая, Бондарцы, Вільно, Акунёўская, Касабуцкая, Узгарэліца, Вікольнікі.
- 86. Чапэлаўская з уваходзячымі грамадамі: Чапэлаўская, Петрыкоўская, Осцерчы, Рунды, Мурушчына, Голмысель, Стэфанполь, Курьянзікі.
- 87. Жэнуўская з уваходзячымі грамадамі: Жэнуўя, Іванкі, Навінікі, Цімашкова, Лемяшкі, Якубіна, Галінава, Верашчакі.
- 88. Пліская з уваходзячымі грамадамі: Пліская, Жэнякі, Севецкая, Асоўская, Суклінская, Савінская, Загорская.
- 89. Заларожская з уваходзячымі грамадамі: Заларожская, Маркоўская, Багушэўская, Старынская, Заульская, Барашкоўская, Падвільская, Дуброўшына, Свільская, Снарская, Варонаўская, Боргоніцкая.
- 90. Гаўбіцкая з уваходзячымі грамадамі: Амбрасовічы, Кормлева, Острау, Ліпава, Малыя-Давыдкі, Ворнава, Перадольская, Баярская, Капнарская.
- 91. Зашчэсленская з уваходзячымі грамадамі: Зашчэсле, Жаўнераўшына, Альшына, Ясевичы, Іваноўшына.
- 92. Парафіянаўская з уваходзячымі грамадамі: Грынеўская, Парафіянаўская, Равіхаўская, Вялікія Сітны, Старае-Сяло, Вахунава, Веранкі, Заброцы, Баяры, Ручышполь.
- 93. Тэляшынская з уваходзячымі грамадамі: Анкудава, Бярозаўка, Гнезділава, Крыпулі, Новыя-Туркі, Патрубок, Селішча, Вароны, Сваркі, Струкі, Дзехтары, Целешы.
- 94. Язненская з уваходзячымі грамадамі: Язненская, Подлінская, Краснапольская, Ружанпольская, Блошніцкая, Каралеўская, Немірацкая, Паўлоніцкая, Кокульская, Сакалоўшчыцкая.
- 95. Цветнінская з уваходзячымі грамадамі: Цветнінская, Чэрахаўская, Чоўнічанская, Чарнапольская, Хатоўшынская, Катавіцкая, Мысліўская, Прасеюквіцкая, Райпольская, Забалокца.
- 96. Дзісенская — гор. Дзісна.
- 97. Першая Глыбоцкая — гор. Глыбокае.
- 98. Другая Глыбоцкая — гор. Глыбокае.

Старшыня Часовага Упраўлення Віленскай абласці **ЖЫЛЯНІН**

Члены Часовага Упраўлення:

**Петроў
Максімцаў
Аніскавец**

Прыезд у Маскву ўпаўнаважанага фінляндскага ўрада п. Паасініві

11 кастрычніка г. г. у Маскву прыбыў ўпаўнаважаны фінляндскага ўрада п. І. К. Паасініві для перагавораў аб эканамічных і палітычных пытаннях паміж СССР і Фінляндыяй.

Яго суправаджаюць: п. А. Паасонен і п. І. Нюкей.
На Ленінградскім вакзале п. І. К. Паасініві сустракалі: загад-

чык пратакольнага аддзела Народнага Камісарыята Замежных спраў В. Н. Баркоў, загадчык аддзела Прыбалтыцкіх краін НКЗС тав. А. П. Васюкоў, састаў фінляндскай місіі на чале з надзвычайным пасланнікам і паўнамоцным міністрам п. Іюс-Коснінам і надзвычайным пасланнікам і паўнамоцным міністрам Швэцыі п. Вінтэр. (ТАСС).

ТЭЛЕГРАМЫ

Небывалы пад'ём

КАУНАС. 11 кастрычніка (ТАСС). Вестка аб перадачы Вільня і Віленскай вобласці Літве распаўсюджыла я тут з маланкаснай хуткасцю. Як толькі радзе паведаміла аб заключэнні дагавора паміж СССР і Літвой, Каўнас упрыгожыўся дзяржаўнымі флагамі. У горадзе адчуваецца небывалае святочнае ўзбуджэнне. Людзі сустракаюцца паздравляючы адзін другога. Ралістанцыя гор Каўнаса бесперапынна перадае нацыянальныя маршы і песні.
У 11 гадз. раніцы ўсе установы, прадпрыемствы і магазіны спынілі работу. Рабочыя і служачыя адпускаюцца з работы для ўдзелу ў дэманстрацыі.

У Совецкае Паўпрэдства прыходзяць рабочыя, вучоныя, школьнікі і просяць даць ім фатаграфіі Леніна, Сталіна, Молатава і Варашылава. Бесперапынна па тэлефону літоўскія грамадзяне выказваюць удзячнасць і пачуццё найвялікшай прызначальнасці Совецкаму народу і яго ўраду.
У 10 гадз. 30 мінут каля будынку Совецкага Паўпрэдства прайшла першая дэманстрацыя, якая вітала апладысментамі і крыкамі „ура“ Вялікі Совецкі Саюз.

Ад'езд літоўскага міністра замежных спраў п-на І. Урбшыса з Масквы

11 кастрычніка г. г. з Масквы выехаў міністр замежных спраў Літвы п. І. Урбшыс. Разам з ім выехалі намеснік старшыні літоўскага савета міністраў п. К. Бізаўскас, камандуючы арміяй генерал п. С. Рашкіціс, палкоўнік генеральнага штаба п. Рыбіныс, юрысконсульт міністэрства замежных спраў п. Петкевічыус, асабісты сакратар міністра п. Швельнікас, памочнік юрысконсульта п. Крывіцкас.
На беларускім вакзале іх праводзілі: намеснік народнага камісара замежных спраў тав. С. А. Лазоўскі, намеснік народнага камісара замежнага гандлю т. М. Слэпанаў, намеснік начальніка генеральнага штаба РСЧА камкор. В. Смародзінаў, намес-

нік старшыні моссавета т. М. А. Яснаў, давераны ў справах СССР у Літве тав. Н. Г. Пазднякоў, торгпрэд СССР у Літве т. С. А. Еханоў, загадчык пратакольнага аддзела Н. К. З. С. А. (Народны Камісарыят Замежных спраў) т. В. Н. Баркаў, загадчык аддзела Прыбалтыцкіх краін Н. К. З. С. А. П. Васюкоў, камандант горада Масквы комбрыг т. В. А. Рэвякін, увесь склад літоўскай місіі ў Маскве на чале з надзвычайным пасланнікам і паўнамоцным міністрам п. Наткевічыус.
Беларускі вакзал быў упрыгожан савецкімі і літоўскімі флагамі. Быў выстаўлен пачотны караул.

Абед у старшыні Соўнаркома Саюза ССР і народнага камісара замежных спраў тав. В. М. Молатава ў чэсьць міністра замежных спраў Літвы п-на Урбшыса

11 кастрычніка с. г. старшыня Савета Народных Камісараў Саюза ССР і Народны Камісар Замежных спраў т. В. М. Молатаў даў абед у чэсьць міністра Зам. спраў Літвы п-на І. Урбшыса.
На абедзе прысутнічалі: намеснік Старшыні Савета Міністраў Літвы п. Бізаўскас, камандуючы арміяй генерал п. С. Рашкіціс, пасланнік Літвы ў СССР п. Л. Наткевічыус, дырэктар эканамічнага дэпартаменту п. І. Норкавіціс, саветнік місіі п. Л. Багдонас і п. п. Петкевічыус, Заскевічыус, Рупшыс, Монтвіла, Швельнікас, Чэркелонас, Вілінас, Крывіцкас, Талат-Келпіша, Мейлус.

Апрача ўпамянутых асоб прысутнічалі: т. т. І. В. Сталін, К. Е. Варашылаў, А. І. Мікоян, М. І. Калінін, Л. М. Кагановіч, А. А. Жданаў, Н. А. Булганін, Н. А. Вознесенскі, Н. Г. Кузнецоў, І. В. Смародзінаў, А. Ф. Горкін, В. П. Пронін, В. П. Пад'ёмкін, В. Г. Дзюканозаў, С. А. Лазоўскі, І. Г. Пазднякоў, І. І. Лапшоў, С. П. Гозыраў, С. А. Ехапаў, Р. П. Хмельніцкі, А. А. Собалеў, В. Н. Баркоў, І. Н. Кароткі, Л. М. Куропцеў, А. А. Гемлоў, Б. Г. Понцікаў.
У часе абедна тав. В. М. Молатаў і п. І. Урбшыс абмяніліся павіталымі прамовамі. Абед прайшоў у дэсплай і дружэственнай атмасферы.

Абмен ратыфікацыйнымі граматамі аб пакце ўзаемадапамогі паміж СССР і Латвіяй

РЫГА, 11 кастрычніка (ТАСС). Павераны ў справах СССР у Латвіі т. Чычаеў і міністар замежных спраў Латвіі п. Мунтэрс, сёння, 11 кастрычніка, у 11 гадзін дня па Рыжскаму часу ў памяшканні міністэрства замежных спраў Латвіі ўтварылі абмен ратыфікацыйнымі граматамі аб пакце ўзаемадапамогі паміж СССР і Латвіяй. Пры абмене ратыфікацыйнымі граматамі прысутнічаў дырэктар дэпартамента дагавораў міністэрства замеж-

ных спраў п. Кампе. Пасля абмену граматамі т. Чычаеў і п. Мунтэрс абмяніліся ўзаемнымі паздравленнямі і выражэннем упэўненасці ў тым, што пакт аб узаемадапамозе яшчэ больш узмацніць мірныя, добрасуседскія адносіны паміж СССР і Латвіяй.
З моманту абмена граматамі пакт аб узаемадапамозе паміж СССР і Латвіяй у адпаведнасці з артыкулам VI пакта, лічыцца ўступіўшым у сілу.

Утварэнне савецка-германскай цэнтральнай змешанай пагранічнай камісіі

У адпаведнасці з падпісаным 4 кастрычніка г. г. тав. Молатавым В. М. і германскім палком у Маскве графам фон-дэр-Шуленбургам, дадатковым пратаколам аб савецка-германскаму дагавору аб дружбе і граніцы, заключанаму 28 верасня 1939 г., утворана Цэнтральная змешаная Пагранічная Камісія Саюза Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік і Германіі па дзяржаўнымі граніцы паміж дзяржаўнымі інтарэсамі СССР і Германіяй.
Советам Народных Камісараў

Саюза СССР ва ўказаную Цэнтральную змешаную Пагранічную Камісію назначана савецкая дэлегацыя ў саставе: Старшыня — тав. Аляксандрава А. М. ад Народнага Камісарыята Замежных спраў і членаў: камбрыга Іванова В. Б., маёра тав. Александрова В. П. ад наркамата абароны і палкоўніка т. Леонцьева А. М. ад Пагранічных войск Народнага Камісарыята Унутраных спраў. 10 кастрычніка 1939 г. Цэнтральная змешаная Пагранічная Камісія прыступіла к сваёй рабоце ў горадзе Маскве. (ТАСС)

Літоўскі друк аб савецка-літоўскім дагаворы

КАУНАС. 11. X. (ТАСС). Усе літоўскія газеты на першых старонках змясцілі гэтак дагавора аб перадачы Літоўскай Рэспубліцы горада Вільня і Віленскай абласці і аб узаемадапамозе паміж Совецкім Саюзам і Літвой. Газета „Ліетувос Жыніос“ змясціла партрэты тт. Сталіна, Молатава і Варашылава. „Ліетувос Айдас“ у артыкуле, прысвечаным савецка-літоўскаму дагавору, указвае, што літоўскі народ мае ўсе падставы радавацца, таму што выпраўляецца крыўда, нанесеная Літве польскімі захватчыкамі 19 г. таму назад. „Ад гэтага часу ў літоўскага народа другой думкі ня можа быць, — заяўляе газета, — ад самага пачатку незалежнасці Літвы кіраўнікі СССР падтрымлівалі справядлівыя патрабаванні Літвы. Зараз свет мае магчымасць пераканацца, што Совецкі Саюз добра ўмее адзначаць мірную палітыку сваіх суседзяў. СССР заўсёды быў вядом, як прыхільнік мірнай палітыкі. У гэтых адносінах Літва вельмі добра разумела палітыку міра, правядзімую СССР.“

Дагавор аб узаемадапамозе паміж Літвой і СССР без сумнення яшчэ больш збліжае абедзве дзяржавы. Літва ніколі не адмаўлялася пашыраць свае адносіны з Совецкім Саюзам і нават тады, калі яшчэ не было супольных межаў. Зараз гэтыя адносіны самі сабой і зусім натуральна пачнуць яшчэ больш пашырацца.

Газета „XX Амжюс“ у перадавым артыкуле піша: „Дагавор аб узаемадапамозе паміж СССР і Літвой яскрава кажа аб абавязках дагаварваючыхся старон. Непадобнасць суверэнітэта Літоўскай дзяржавы яскрава падкрэсліваецца. Артыкулы дагавора ні ў каго не могуць вызваць ні малейшага сумнення. Дваццацігадовая практыка Савецкага Саюза да гэтага часу таксама не дала малейшага поваду сумняваюцца адносна лояльнасці Урада Савецкага Саюза ў выкананні ўзятых на сябе абавязкаў у адносінах да замежных дзяржаў“.

Германскі друк аб дагаворы аб перадачы Літве горада Вільня і Віленскай абласці і аб узаемадапамозе паміж Совецкім Саюзам і Літвой

БЕРЛІН, 11-га кастрычніка (ТАСС). Перадачы падрабязна змест савецка-літоўскага дагавора, „Берлінер Берзенцэйтунг“ піша, што перадачы Літве Вільня выканана жаданне літоўскага народа. Два дзесяцігоддзі Літва імкнулася вярнуць сваю сталіцу, але пад даўленнем пагроз панскай Польшчы яна была змушана атмыціцца ад свайго жадання. Літва ніколі не магла забыць, як яна была аграблена панскай Польшчай. „Берлінер Берзенцэйтунг“ далей патрэсцівае выказванне „Праўды“ аб тым, што Совецкі Урад заўсёды разглядаў Вільня, як тэрыторыю Літвы, і заўсёды меў гэты пункт гледжання.

Заклучаны зараз з Літвой дагавор аб узаемадапамозе дае новы доказ паслядоўнасці замежнай палітыкі Савецкага Саюза. У савецка-літоўскім дагаворы, адзначае газета, можна бачыць цвёртую гарантыю для безпачаснасці Літвы і Савецкага Саюза. „Дэйчэ Альгемайне Цэйтунг“ у свой чарод падкрэслівае, што фактам перадачы Літве Вільня Совецкі Саюз паставіў свае адносіны з Літвой на новую базу. Совецкі Саюз падажыў канец насіллю, якое праводзілася панскай Польшчай. Цяперашняе прылучэнне Вільня да Літвы, — піша газета, — з'яўляецца абсалютна лагічным вынікам савецкай палітыкі ва Усходняй Еўропе“.

Адзаны рэдактар І. М. ОФЕНГЕРМ.